

(Betjenten) forlod Stedet, for at skaffe en Vogn tilveie til Befordring af „det Fundne“, som efter alt det ovenanførte af Betjenten Udtalte maatte være Glarmester Bærenghens Lig. Dette viste sig ogsaa at være Tilfældet. Bærenghens Lig blev derpaa bragt til Slæbestedet, og dette (Liget) havde over det venstre Die faaet et Slag, der havde medført en Jordhugning, som om Pandebenet kunde være knust. Liget indhvøbte vi i et mindre Seil, og strax efter mødte Betjent Wind med en Vogn, hvorpaa dette transporteredes til Kapellet, ledsaget af Betjenten og mine 2 Sønner, som paa Betjentens Anmodning fulgte med for at bringe Liget fra Vognen ind i Kapellet. Da dette var sket, anmodede Betjenten mine Sønner om at være ham behjælpelig med Ligets Afslædning, i hvilket disse ogsaa bistode ham. Ved denne Leilighed kom min yngste Søn, Henrik, til at staa ved Ligets Hovedende og løste som Følge deraf det om Halsen bundne Tørklæde og saae han da, at foran paa Halsen sad tydelige Mærker af, at den Ufde var greben omkring Struben med en venstre Haand, og dette saa eftertryffeligt, at samtlige Fingres, saavel Tommel- som de øvrige fire Fingre, Negle havde efterladt stærke Spor henholdsvis paa venstre og høire Side af Halsen.

Efter at være vendt tilbage til Hjemmet, fortalte min Søn, hvad ovenfor er berørt med Hensyn til Mærkerne paa Ligets Hals. Alt det Ovenomtalte foregik en Mandag, og Dagen efter om Morgenen overbeviste jeg Undertegnede tilligemed Garber P. Petersen af Korsør os om, at det af min Søn fortalte forholdt sig, som han havde sagt, og er dette under Sagens Behandling bekræftet med Ed af Begge.

For at have gjentaget de af Betjent Wind anførte Ytringer under Søgningen efter Bærenghen i Korsør Havn er jeg bleven jagtøgt og dømt for at skulle have sigtet nævnte Betjent for at være delagtig eller Medvinder i det formodede Mord paa Bærenghen. — Min uforgribelige Tro er, at den mig overgaaede Dom er af en saadan Bestaffenhed, at jeg kun daarlig kan høre mig for samme, da den kun er fremtaldt alene som Følge af min gode Villie ved at hjælpe en af Rettens Haandhævere.

For tydeligere at præcisere min Opfattelse af Sagen, skal jeg sluttelig bemærke, at jeg for min Assistance ved nævnte Leilighed og for at have gjentaget en Politibetjents Ord er anset med en Bøde af 400 Kr. samt Sagsomkostninger, der beløbe sig til ca. 300 Kr.

Da Sagen forholder sig saaledes, og jeg ingenstinde har sigtet Betjent Wind for det Antydende, finder jeg mig ikke beføiet til at underkaste mig den mig overgaaede Dom og andrager derfor om en fornøyet Undersøgelse af Sagen“.

Angaaende de afholdte Forhører oplyser Andrageren Følgende:

Ved det første optagne Forhør blev mine Sønner først tagne for, en ad Gangen; da de vare forhørte, blev de kaldt ind tilligemed Betjent Wind, og deres Forklaring blev oplæst for Betjenten, hvorefter Wind af Borgmesteren blev spurgt, om han havde sagt: „Her er Stedet, hvor han er kommet ud, og der ligger han.“ „Ja,“ svarede Betjenten, „det kan jeg ikke negte.“ — Borgmesteren, der er noget let og hurtig i sine Udtalelser, fremkom med de Ord til Betjenten: „Ja, det kan De jo sagtens sige, for det har De jo af Erfaring, da Folk i Almindelighed jo altid styrter ud der, naar de drukne. Men denne Erfaring er aldrig bevist.“ Denne af Borgmesteren ved denne Leilighed ydede Bistand til Støtte for Betjenten foremsattes under Forhørene i Korsør. Toldkontrollør Falk har afgivet Vidnesbyrd i denne Sag, hvilke Vidnesbyrd jeg aldrig har været tiltalt for, og hvis Indhold var mig fuldstændig ubekendt. Jeg blev derimod tilfagt til at møde paa Raadhuset for at høre et Vidne afhørt (Proprietær Gunder Kruse), men denne stod og kunde Intet erindre og Intet sige; Borgmester Rump vidste Naad; han kom frem med Justitsprotollen og oplæste af denne Toldkontrollør Falks Vidnesbyrd og sagde til ham: „Er det ikke saadan?“ Han kunde ikke svare noget Bestemt derpaa; men gav det Svar; „Jeg tror nok, det er saadan“ — og derpaa afslagde han Ed. — Er det lovligt for en Dommer at bruge sin Embedsmyndighed paa den anførte Maade, eller tør man have den Tanke, at det maa anses for en uløplig Fremførd?

Der fremkom ved det næstsidste Forhør ved Underretten i Korsør — til stor Forfærdelse for Garver Petersen og mig — det Serstn at se Wind træde op for Stranken med Procurator Strøbeck ved sin Side, da Wind skulde frigjøre sig for de Ord: „Her er Stedet, hvor han er kommet ud, og der ligger han.“